

Kurt Kotouč

Na tomhle obrázku jsem jako dvanáctiletý. Byl pořízený v jednom brněnském ateliéru v roce 1941.

V roce 1941 jsem dokončil obecnou školu a měl jsem postoupit na gymnázium Na Poříčí, avšak to už nebylo možné. Začal jsem tedy navštěvovat koedukované Spolkové židovské reálné gymnázium. V celé republice byla jen dvě, v Praze a Brně. Němci sice povolili výuku, nicméně škola vydávala vysvědčení, na kterém bylo uvedeno: Toto vysvědčení nemá platnost vysvědčení veřejných škol. Před válkou škola neměla ani dost židovských kantorů pro výuku, protože židovská komunita už byla emancipovaná a asimilovaná. Když ale školy museli opustit nejen žáci, ale i kantoři, zažilo

naše židovské gymnázium na krátký čas renesanci. Škola se stala posledním působištěm řady židovských pedagogů, kteří jinde už nesměli vyučovat, mezi nimi byli sociolog PhDr. Bruno Zwicker, předtím asistent na filozofické fakultě brněnské Masarykovy univerzity, Valtr Eisinger, původně profesor na gymnáziích v Kyjově a Orlově, Otto Ungar, Arnošt Gerad a jiní. Všechno už ale probíhalo ve velké nervozitě a obavách, takže i naše kázeň a snaha učit se polevila. V květnu 1941 nacisté gymnázium zabavili jeho budovu, takže vyučování definitivně skončilo. Židovská náboženská obec se nějakou dobu pokoušela organizovat jakési improvizované vyučování v ulici V aleji, kde obec sídlila. V té době jsem ještě chodil na angličtinu k paní Štefi Fišerové.